Lietas arhīva Nr. 1-0140-18/15
ECLI:LV:RLPT:2018:0416.1A29024217.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 16.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese D.Bērziņa 2018.gada 27.martā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzējs) sūdzībā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Lidostas ,,Rīga" iecirkņa priekšnieka H.Staško (turpmāk tekstā - iestāde) 2017.gada 16.novembra lēmumu Nr. 148.

Aprakstošā daļa

2017.gada 9.oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Lidostas ,,Rīga" iecirkņa KPG kārtībnieks G.Aņisimovs sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF767096 par to, ka 2017.gada 8.oktobrī pulksten 23:58 /pers. A/ novietoja transportlīdzekli TOYOTA VERSO ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, stāvēšanai Lidostas ,,Rīga" teritorijā pie ,,P1" stāvvietas ceļa zīmes Nr. 326 darbības zonā, tādējādi neievērojot ,,Ceļu satiksmes noteikumu" 121.11 punktā noteiktas prasības.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 11.punktā, un vadītājam uzlikts naudas sods 40,00 EUR apmērā.

Protokolu-lēmumu Nr.PF767096 iesniedzējs pārsūdzēja augstākā iestādē.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Lidostas ,,Rīga" iecirkņa priekšnieka H.Staško 2017.gada 16.novembra lēmumu Nr.148 atstāts negrozīts protokols-lēmums Nr. PF767096, savukārt iesniedzēja sūdzība noraidīta.

2017.gada 13.decembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par iestādes lēmumu Nr. 148.

/pers. A/ pārsūdz lēmumu šādu apsvērumu dēļ.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka tam nav pievienoti nekādi papildus materiāli, līdz ar to secināms, ka administratīvās lietvedības ietvaros vērtējams ir tikai un vienīgi administratīvā pārkāpuma protokols PF767096.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka transportlīdzeklis TOYOTA VERSO, kas aprīkots un noformēts kā vieglais taksometrs, veica pasažieru pārvadājumu starptautiskajā lidostā "Rīga" un netika novietots stāvēšanai, kā tas neprecīzi atspoguļots administratīvā pārkāpuma protokolā. Vieglais taksometrs gaidīja rindā, lai iebrauktu autostāvvietā P1, tas netika novietots stāvēšanai, transportlīdzekļa vadītājs atradās transportlīdzeklī.

Iesniedzējs norāda, ka transportlīdzeklis, kas atrodas kustībā vai gaida sastrēgumā, kamēr tā vadītājs atrodas vieglajā taksometrā, nevar tik uzskatīts par novietotu stāvēšanai. Pie šādiem apsvērumiem, intensīvas satiksmes laikā pie administratīvās atbildības būtu saucami visi ceļu satiksmes dalībnieki, kas piespiedu kārtā nevar braukt, jo ir izveidojies sastrēgums.

Administratīvā apgabaltiesas 2011.gada 24.oktobra spriedumā lietā Nr.A42705209 norādījusi, ka pirms kvalificēt personas pārkāpumu pēc Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas, amatpersonai ir jāpārliecinās, ka 5 minūšu laikā no transportlīdzekļa fiksēšanas brīža apturētajā transportlīdzeklī nenotiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, kravas iekraušana vai izkraušana no tā.

Tiesu praksē ir atzīts, ka lai pārliecinātos par to, vai transportlīdzekļa stāvēšanas fakts ir jāpiefiksē un jāpārliecinās, vai nenotiek kādas darbības piecu minūšu laikā. Konkrētajā gadījumā Valsts policijas amatpersona pienāca pie sūdzības iesniedzēja un pieprasīja uzrādīt nepieciešamos dokumentus, nepārliecinājās un nenoskaidroja lietas apstākļus, kā arī neveica nekādas darbības, lai noskaidrotu, kāpēc pirmais transportlīdzeklis, kas vēlējās iebraukt stāvvietā P1 nevar iebraukt tajā, kā rezultātā ir izveidojusies rinda, kas gaida uz iebraukšanu stāvvietā.

Ceļu satiksmes noteikumos ir atrunāti arī vairāki izņēmumi, kas ļauj vieglajiem taksometriem izlaist un uzņemt pasažierus vietās, kur tas ir aizliegts citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Likumdevējs ir paredzējis šādus izņēmumus, lai vieglie taksometri un to pasažieri varētu brīvi pārvietoties un ērti izmantot vieglo taksometru pakalpojumus, tādējādi mazinot mašīnu daudzumu pilsētā. Konkrētajā situācijā sūdzības iesniedzējs vēlējās iebraukt stāvvietā ,,P1" pie termināla ,,E", lai uzņemtu pasažierus, savukārt priekšā esošie transportlīdzekļi sūdzības iesniedzējam nezināmu apsvērumu dēļ nevarēja iebraukt stāvvietā, iespējams, bija tehniskas problēmas ar stāvvietas ,,P1" barjeru vai ar transportlīdzekli.

Lēmumā norādīts, ka lietas materiāliem ir pievienots videomateriāls, kas lietā nav vērtējams un atzīstams par pierādījumu, jo nav zināms, kādos apstākļos tas ir uzņemts, sākotnēji tas netika uzrādīts pie administratīvās atbildības sauktajai personai, kā arī nav atspoguļots sākotnējā lēmumā, tādējādi būtiski ierobežojot personas tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem.

Iesniedzējs uzskata, ka nav vērtējams arī kārtībnieka G.Aņisimova dienesta ziņojums, jo arī tas nav atspoguļots sākotnējā lēmumā, tādējādi liedzot sūdzības iesniedzējam ar to iepazīties.

Administratīvā pārkāpuma protokolā nepamatoti norādīts, ka sūdzības iesniedzējs ir atzinis savu vainu, tādējādi norāde uz atbildību mīkstinošu apstākli konkrētajā situācija nav pamatota un lietā nav materiālu, kas to apliecinātu. Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt administratīvā pārkāpuma protokolā inkriminētajam pārkāpumam.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iesniedzēja ieskatā vieglais taksometrs netika novietots stāvēšanai, netika pārkāpti Ceļu satiksmes noteikumi, lietā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, proti, tas nav konstatēts un pierādīts.

Krimināltiesību princips paredz, ka šaubas tulkojamas par labu apsūdzētajam. Judikatūrā atzīts, ka šis princips ir attiecināms uz saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, nevis uz jebkādām pretrunām lietā esošajos pierādījumos (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 18.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-395/2007 14.punktu, Senāta 2007.gada 22.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-52/2007 11.punktu*).

Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējs nav pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus, jo atradās kustībā, administratīvās pārkāpuma lietvedībā ir virkne būtisku procesuālu pārkāpumu, Valsts policijas darbinieki ir rīkojušies pretēji Latvijas APK noteiktajiem principiem un pretēji soda mērķim.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Latvijas APK 244.pantu, 272.pantu, 279.panta pirmo daļu, 280. un 281.pantu iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Valsts policijas 2017.gada 16.novembra lēmumu Nr.148.

2018.gada 18.janvārī tiesā no iestādes saņemts rakstveida paskaidrojums. Paskaidrojumā iestāde norāda, ka transportlīdzekļa TOYOTA, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, ierašanās datums un laiks Mārupes novadā, Lidostas ,,Rīga" teritorijā fiksēts ar Lidostas ,,Rīga"

Drošības dienesta kamerām, no kurām tika konstatēts, ka transportlīdzekļa ierašanās datums un laiks: 8.10.2017. plkst. 23:54:00, kā arī no Lidostas „Rīga" teritorijas, no ceļa braucamās daļas, 326. darbības zīmes zonas, /pers. A/ iebrauca „P1" autostāvvietā, datums un laiks - 9.10.2017. plkst.00:17:00.

Sūdzībā iesniedzējs norāda, ka transportlīdzeklis TOYOTA ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, atradās sastrēgumā, līdz ar to sūdzības iesniedzējs nav saucams pie administratīvas atbildības pēc Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 11.punkta.

Iestāde norāda, ka transportlīdzeklis TOYOTA ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, nav atradies sastrēgumā, jo ceļa posms pie „P1" stāvvietas iebraukšanas nav sasniedzis savu ietilpības robežu, par ko liecināja fakts, ka transportlīdzekļa vadītājam nebija nekādu šķēršļu izmantot pārējās brīvās iebrauktuves VAS „Starptautiskā lidosta „Rīga" autostāvvietas „P1" iebrauktuves (*Zemgales apgabaltiesas 2014.gada 3.jūlija spriedums lietā Nr. 115005814*). Iestāde norāda, ka vietā, kur tika novietots /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis TOYOTA ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, ierobežoja citu transportlīdzekļu satiksmi, kuri brauca no Muzeja ielas un vēlējās iebraukt autostāvvietā.

Iestāde kritiski vērtē /pers. A/ minēto: „*Vieglais taksometrs gaidīja rindā, lai iebrauktu autostāvvietā Pl, tas netika novietots stāvēšanai, transportlīdzekļa vadītājs atradās transportlīdzeklī"*. Aplūkojot videoierakstu, tika konstatēts, ka arguments neatbilst patiesībai, jo brīdī, kad transportlīdzeklis TOYOTA ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, stāvēja pie „P1" stāvvietas rindā pie pirmās iebrauktuves, pārējie ceļu satiksmes dalībnieki pārvietojās uz kreiso ceļa joslu un iebrauca „P1" stāvvietā caur brīvajām iebrauktuvēm, kā arī nenotika nekādas citas vizuāli redzamas darbības, kas liecinātu par to, ka transportlīdzekļa TOYOTA ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, vadītājs vēlās iebraukt „P1" stāvvietā.

Administratīvā pārkāpuma protokolā PF767096 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Lidostas „Rīga" iecirkņa Kārtības policijas grupas kārtībnieks G.Aņisimovs pārkāpuma būtībā norādīja, ka transportlīdzeklis TOYOTA ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, stāvēja ceļa zīmes 326. darbības zonā.

Iestāde norāda, ka Lidosta „Rīga" ir paaugstinātās bīstamības objekts. Vadītājiem ir jāievēro Lidostas „Rīga" teritorijā noteiktās ceļa zīmes. Šajā gadījumā nav neviena no iepriekš minētajiem, juridiski pamatotajiem argumentiem, kas atļautu atstāt transportlīdzekli stāvēšanai konkrētajā vietā. Ņemot vērā iepriekš minēto, iestāde lūdz /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] pantā noteikto, tiesa iesniedzēja sūdzību izskata rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Lidostas „Rīga" iecirkņa priekšnieka H.Staško 2017.gada 16.novembra lēmumu Nr. 148, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības motivāciju atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Savukārt Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

MK noteikumu Nr.279 CSN 121.11 punkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm 326. ceļa zīmes darbības zonā.

Ceļa zīme Nr. 326 nozīmē - „Apstāties aizliegts".

MK noteikumu Nr.279 CSN 266. punkts nosaka, ka 326. zīmes darbības zonā atļauta:

266.1. pasažieru iekāpšana taksometros – vieglajos automobiļos – vai izkāpšana no tiem;

266.2. taksometru – vieglo automobiļu – ar ieslēgtu skaitītāju apstāšanās, taksometra vadītājam paliekot transportlīdzeklī;

266.3. personu ar invaliditāti iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem;

266.4. pasažieru iekāpšana un izkāpšana pasažieru sabiedriskajos transportlīdzekļos to pieturās;

266.5. taksometru – vieglo automobiļu – stāvēšana ar 543. zīmi apzīmētā stāvvietā.

Latvijas APK 149.[10] panta 5. daļas 11.punktā noteikts, ka par stāvēšanu 326. ceļa zīmes darbības zonā, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Lai iestātos Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 11.punktā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka vadītais transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai 326 ceļa zīmes darbības zonā, kur tas ir aizliegts.

Lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs ar transportlīdzekli TOYOTA, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 2017.gada 8.oktobrī plkst. 23:58 atradās protokolā norādītajā vietā un laikā.

Lietā ir strīds par to, vai transportlīdzekļa vadītājs ir saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 11.punkta.

Par pierādījumiem lietā kalpo administratīvā pārkāpum protokols Nr. PF767096, 2017.gada 4.novembra VP RRP lidostas „Rīga" iecirkņa KPG kārtībnieka G.Aņisimova ziņojums, CD disks ar videoierakstiem no notikuma vietas.

Pārbaudot minētos pierādījumus, tiesa atzīst, ka no visiem lietā esošiem materiāliem nepārprotami izriet, ka iesniedzēja transportlīdzeklis tika novietots 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts fakts, ka iesniedzēja transportlīdzeklis ticis novietots stāvēšanai Lidostas „Rīga" teritorijā 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja darbībās konstatējams Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 11.punktā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Izvērtējot lietas materiālus, iesniedzēja iesniegto sūdzību, tiesa atzīst, ka pārkāpuma konstatēšanas laikā transportlīdzeklis ir stāvējis, kā arī konkrētajā gadījumā lietā nav neviena pierādījuma apstāklim, ka pie taksometra protokolā norādītajā laikā un vietā būtu notikusi pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, līdz ar to taksometra vadītājs, apstājoties uz stāvot 326.ceļa zīmes darbības zonā, ir pārkāpis CSN 121.11.punkta prasības un izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 11.punktā.

Tas apstāklis, ka iesniedzējam ir cits viedoklis, nenozīmē, ka pārkāpums nav noticis. Ceļu satiksmes apstākļu vērtēšana, pārkāpuma fiksēšana un protokola sastādīšana citam satiksmes dalībniekam nav iesniedzēja kompetencē.

Tiesa atzīst, ka iestāde pareizi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus un pieņēmusi likumīgu un pamatotu lēmumu par iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības. Tiesa pievienojas iestādes lēmumā minētajai motivācijai un to neatkārto.

Ceļu satiksmes likuma mērķis, kas nostiprināts likuma 2.panta 1.punktā, ir, tostarp, noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskām un juridiskajām personām piederošo mantu. Tātad Ceļu satiksmes likumā un uz tā pamata izdotajos Ceļu satiksmes noteikumos prasības transportlīdzekļu vadītājiem noteiktas, ņemot vērā visu sabiedrības locekļu intereses.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.pantu, lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu personas saucamas pie administratīvās atbildības.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzējam par minēto pārkāpumu piemērots naudas sods 40,00 EUR apmērā atbilstoši Latvijas APK normām.

Pieņemot iesniedzēja sūdzību, ierosinot un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzēja Satversmes 92.pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā. Netiek pārkāpta arī iesniedzēja nevainības prezumpcija.

Tādējādi Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Lidostas „Rīga" iecirkņa priekšnieka H.Staško 2017.gada 16.novembra lēmums Nr. 148 un protokols-lēmums Nr. PF767096 ir sastādīts likumīgi un pamatoti, savukārt /pers. A/ sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 21.pantu, 149.[10] panta 5.daļas 11.punktu, 243.pantu, 244.pantu, 246.-250.pantu 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Lidostas „Rīga" iecirkņa priekšnieka H.Staško 2017.gada 16.novembra lēmumu Nr. 148 (2017.gada 9.oktobra protokols-lēmums Nr. PF767096), bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā no tā pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2018.gada 16.aprīļa.

Tiesnese: (personiskais paraksts) D.Bērziņa